

Một Đêm Nói Chuyện Với Gái Quê

Chứa đầy hoa mộng trên trời cao
Đêm ấy không trăng mà có sao
Một tiếng vang xa, rơi xuống suối
Thì thâm trong gió ngàn phi lao.

Mình nắm tay ta hỏi mật thiết
Bước đời thi sĩ nhiều cay nghiệt
Hay đầy hương vị như rừng mai
Nhắm mắt ta vờ đường chẳng biết.

Vì nếu ta đây là trích tiên
Là hồn thi sĩ có lương duyên
Với bao gái đẹp trong nhân thế
Thì sống vô tâm chẳng biết phiền.

Ta có như ai thêm phú quý
Ngày đêm mơ ước điều xa xôi
Tuy không tư lự nhưng hồi hộp
Và biết làm thinh với ngọn đời.

Ta thường giơ tay níu ngàn mây
Đi lại lang thang trên ngọn cây
Bởi ánh trăng ngà đã yếu đuối
Sương lam thấm áo lạnh không hay.

Mỗi khi mưa ngớt cơn giông qua
Xấn áo ra vườn ta lượm hoa
Những cánh vô duyên theo gió rã
Vừa cười, vừa khóc ta chôn hoa.

Mình ơi, ta vốn khác đa tình
Nhưng mỗi tình ta toàn nhật cả
Vì bao mỹ nữ, ta đều khinh.

Hàn Mặc Tử